

Mám radost

Plavci

- 1:** Vánek zlaté klasy hladí a z dálky září bílé šaty svatební,
mák s modrou chrpou ladí a já na cestě dřívě piné kamení
Sám v údivu si šeptám:
Tak tudy jsem chodíval každý den.
a pak se nahlas zeptám, jak tenkrát zase breptám:
"Mám radost, že jsem zůstal jaký jsem."

- 2:** Vždyť já vím, jak sláva voní,
kdy slunce chodí spát a hvězdy vstávají. Jak cinká postroj koní
a za letní noci zdi domů sálají.
Zár měrní barvu slívám
a když mráz začne kouzlit do oken,
sníh pláň polí odívá, a tak se kolem dívám, mám radost, že jsem zůstal
jaký jsem.

- 3:**
Nespěchám jak se sluší a proč taky, když chci se dobře podívat
na krásu, která vzruší a pak si o ní třeba s dětmi povídat.
Objevit kytku v lomu prásknout sebou pod na holou zem.
Přemýšlet, jak z vás teď komu prozradit, že díky tomu,
mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.
Přemýšlet, jak z vás teď komu prozradit, že díky tomu,
mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.
Mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.